

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestatii**

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

str. Gheorghe Lazăr nr. 9 B
300081, Timișoara

Tel : +0256 499 334

Fax: +0256 499 332

e-mail : info.adm@dgfptm.ro

D E C I Z I E nr. 291/120/25.02.2014

privind soluționarea contestației formulate de SC ..... SRL înregistrată la DGRFP-Timisoara sub nr. ....

Serviciul Soluționarea contestațiilor al DGFRP-Timisoara a fost sesizat de AJFPM Timis- Colectare Contribuabili Mijlocii prin adresa nr..... înregistrată la DGRFP Timisoara sub nr..... cu privire la contestația formulată de SC B..... SRL, CUI RO ..... , cu sediul în loc. ...., jud. Timis.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.1 din OG nr. 92/2003, republicată, titlul IX, este autenticată prin semnatura și stampila reprezentantului legal al societății și a fost formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .... întocmită de către organele fiscale din cadrul AJFP Timis, Colectare Contribuabili Mijlocii .

Din analiza dosarului contestației se constată că au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art. 205 și art. 206 din OG nr. 92/2003, republicată, titlul IX, privind soluționarea contestațiilor formulate împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice; DGRFP Timisoara prin Serviciul Soluționarea Contestatiilor este competentă să soluționeze pe fond contestația.

I. Prin contestația formulată, SC B..... SRL ataca în procedura prealabilă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .... pentru suma de ..... lei reprezentând accesorii pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale.

În soluționarea contestației solicită să se aibă în vedere următoarele:

Subscrisă, parte a grupului ....., este o societate ce activează în România în domeniul sanitar-farmaceutic, având ca obiectiv îmbunătățirea tratamentelor pentru pacienți, a procedurilor de lucru în spitale precum și practica medicală în general.

Pe piața farmaceutică, și-au desfășurat dintotdeauna activitatea în calitate de distribuitor pentru medicamentele puse pe piața de anumii deținători de autorizație de punere pe piața (denumiți în continuare „DAPP”) și niciodată în calitate de DAPP.

DAPP pentru medicamentele distribuite au fost deținute de următoarele

entitati:

(i) in perioada ....., ... S.A. (denumita in continuare „BBP”) (persoana juridica romana, producator si detinator de autorizatii de punere pe piata), ale carei autorizatii de punere pe piata au fost cedate catre ..... AG Germania (denumita in continuare „.....”),

(ii) incepand cu 9.03.2011, ... si ..... SA Grecia (denumita in continuare „.....”).

Aceste trei entitati DAPP sunt cele care au realizat venituri, respectiv incasari, din comercializarea de medicamente pe teritoriul Romaniei pe parcursul intregii perioade de referinta;

Societatea a avut doar calitatea de distribuitor al medicamentelor achizitionate de la acestea.

In luna octombrie 2009, prin intrarea in vigoare a Ordonantei de Urgenta nr. 104/2009 pentru modificarea si completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii (denumita in continuare „*OUG 104/2009*”), a fost introdusa pentru prima oara in legislatia nationala obligatia de plata a contributiei trimestriale pentru finantarea unor cheltuieli de sanatate (denumita in cele ce urmeaza „*Contributia*”).

Pe fondul unui cadru legislativ ambiguu si lacunar si al unor interpretari contradictorii ale legislatiei de catre autoritati (atat cele de legiferare cat si cele **de implementare**), Societatea a considerat - in mod eronat - ca, in perioada cuprinsa intre trimestrul IV al anului 2009 si trimestrul III al anului 2011, ar fi datorat Contributia.

In acest sens, in eroare fiind, Societatea a depus la Casa Nationala de Asigurari de Sanatate declaratiile trimestriale prevazute de legislatia care reglementa Contributia, pentru toate cele opt trimestre din perioada de referinta si a platit partial Contributia aparent datorata in considerarea unor trimestre din cadrul perioadei de referinta. Cu ocazia intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor masuri fiscal-bugetare, Societatea a depus patru formulare 171 evidentiind Contributia achitata in considerarea a patru trimestre din perioada de referinta, in contextul in care, in eroare fiind in continuare in ceea ce priveste calitatea sa de debitor al Contributiei, ar fi dorit sa beneficieze de facilitatea instituita prin acest act normativ, facilitate constand in anulara penalitatilor de intarziere si reducerea cu 50% a majorarilor de intarziere determinate in legatura cu platile de Contributie efectuate cu intarziere.

La data de 22.01.2013, exclusiv in baza elementelor cuprise in Declaratie 171 depuse de Societate pentru patru trimestre din perioada de referinta, Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Timis a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. 63/22.01.2013 (denumita in continuare „Decizia 63/2023”) care stabilea obligatii de plata accesorii in suma de ..... lei, in sarcina Societatii, pentru plata cu intarziere a Contributiei pretins datorate. Mai mult, la data de ....., Societatii i-a fost

comunicata si Decizia de anulare a penalitatilor de intarziere nr. .... prin care era instiintata ca se califica pentru aplicarea facilitatii mentionate in Ordonanta Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor masuri fiscal-bugetare.

De la data efectuarii platilor de Contributie si pana la data receptionarii Deciziei 63/2013, reanalizand cadrul legal, Societatea a ajuns la concluzia ca, in drept, nu a fost niciodata debitoare a Contributiei, Decizia 63/2013 fiind deci nelegala si netemeinica, si prin urmare, a solicitat anularea acesteia prin depunerea unei contestatii inregistrata la registratura organului competent sub nr. ....

In urma depunerii contestatiei, Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Timis prin Activitatea de Inspecție Fiscala a demarat o inspectie fiscala partiala, in scopul verificarii Contributiei, perioada supusa verificarii fiind ..... (i.e.perioada de referinta).

IN TIMPUL CONTROLULUI ORGANELE DE INSPECTIE AU RECUNOSCU CA PENTRU O PARTE DIN VANZARILE DE MEDICAMENTE OBLIGATIA TAXEI REVENE ABBP.

Prin Raportul de inspectie fiscala nr. .... si Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ...., organele fiscale au stabilit in sarcina Societatii o obligatie fiscala suplimentara de natura Contributiei in suma de ..... RON, reprezentand diferenta dintre Contributia calculata de organele de inspectie fiscala pe baza exclusiv a vanzarilor inregistrate de Societate catre terti si Contributia declarata (din eroare) de Societate, din care au fost scazute achizitiile efectuate de Societate de la BBP si vanzarile Societatii de marfuri exceptate de la plata Contributiei.

In acest context, organele de inspectie fiscala au recomandat Societatii sa storneze cheltuiala inregistrata de Societate cu Contributia considerata a fi datorata de BBP. Fiind un contribuabil de buna credinta, a decis sa urmeze instructiunile organelor de inspectie fiscala si a intocmit declaratii rectificative pentru impozitul pe profit datorat in anii ....., rectificand acele elemente din declaratiile 101 care au fost impactate de cheltuiala cu Contributia recunoscuta in contul BBP (desi nu a detinut in niciun moment calitatea de debitor al Contributiei care sa atraga obligativitatea recunoasterii vreunei cheltuieli cu Contributia; insa cum acest aspect este inca in dezbateri la Tribunalul Timis, Sectia de Contencios Administrativ si Fiscal, si-au asumat la acest moment rectificarea stricta a elementelor impactate de Contributia "alocata" de organele de control in sarcina altui contribuabil). Elementele modificate din cuprinsul declaratiilor 101 aferente perioadei ..... pot fi urmarite in tabelul continut de Anexa nr. 2 a prezentei contestatii.

13. Urmare a depunerii acestor rectificative, DGRFP Timisoara a emis Decizia 480 stabilind in sarcina Societatii dobanzi si penalitati de

intarziere pentru impozitul pe profit suplimentar generat prin Declaratia 101 rectificativa aferenta anului 2011 (inregistrata la autoritatea competenta sub numarul .....), dupa cum urmeaza:

14. In raport de motivele ce vor fi expuse in cele ce urmeaza, solicita admiterea contestatiei si anularea Deciziei nr. 480 ca fiind netemeinica, intrucat societatea nu a ajuns in situatia de a determina / recunoaste impozit pe profit suplimentar ca urmare a vreunei conduite culpabile, ci exclusiv ca urmare a respectarii unor prevederi legale controversate, neclare, incomplete precum si ca urmare a unei conduite culpabile a insasi organelor si organismelor statului care ar fi avut competente de legiferare si implementare a respectivei legislatii.

15. In acest context, in sustinerea contestatiei prezinta urmatoarele argumente :

NETEMEINICIA APLICARII ACCESORIILOR INDICATE IN DECIZIA 480
Imposibilitatea calcularii de catre organele fiscale a obligatiilor fiscale accesorii in lipsa culpei Societatii nascute din neachitarea unei obiigatii principale scadente.

In contextul respectarii de catre societate a tuturor abordarilor implicite si explicite avute in vedere de legiuitor si de catre organele fiscale in stabilirea Contributiei datorate de Societate, impunerea unor majorari si penalitati contravine principiului asezarii juste a sarcinilor fiscale (principiu statuat in art. 56 din Constitutia Romaniei).

Astfel cum retine atat literatura de specialitate, cat si jurisprudenta in materie, dobanzile de intarziere precum si penalitatile de intarziere reprezinta o sanctiune prevazuta de lege pentru neexecutarea culpabila a obligatiilor de plata fata de bugetul de stat.

Insa, in situatia in care aceste obligatii de plata nu sunt achitate la timp, intrucat (i) cadrul legislativ in temeiul caruia Societatea si-a recunoscut cheltuiala aferenta Contributiei a fost ambiguu si lacunar, existand interpretari contradictorii ale legislatiei de catre autoritatile fiscale si de catre Casa Nationala de Asigurari de Sanatate (ii) rectificarea declaratiei de impozit pe profit, prin eliminarea cheltuielilor

generate de clawback-ul datorat de BBP si validat de organele de inspectie fiscala, se datoreaza unei atitudinii culpabile conjugate a legiuitorului insusi si a organelor fiscale, care persista in ideea ca Societatea ar datora totusi aceasta Contributie, raportat insa la o perioada de timp diferita, iar (iii) intarzierea rectificarii de catre Societate a declaratiilor privind impozitul pe profit aferente anilor 2009, 2010, 2011 nu poate fi retinuta ca fiind culpa Societatii in acest sens, intrucat pana la momentul rectificarii declaratiilor privind impozitul pe profit si anume 4 decembrie 2013, nicio autoritate competenta in domeniu si nicio instanta de drept nu a transat problematica referitoare la identitatea debitorilor acestei Contributii, astfel incat Societatea nici nu ar fi avut cum sa justifice vreo rectificare voluntara anterioara, neputandu-se vorbi practic despre o neexecutare la termen a obligatiilor de plata in ceea ce priveste impozitul pe profit.

Pe cale de consecinta, aplicarea dobanzilor/majorarilor de intarziere, precum si a penalitatilor de intarziere, este nelegala si contravine scopului reglementarii acestor sanctiuni, acela de a disciplina conduita contribuabililor in relatia cu autoritatile fiscale.

In acest sens, doctrina retine faptul ca reglementarea majorarilor de intarziere constituie „o forma de raspundere juridica. Or, potrivit principiilor generate ale raspunderii juridice, in lipsa unei derogari legale exprese, aceasta nu poate fi angajata decat daca incalcarea obligatiei de catre debitor a avut un caracter culpabil”.

In aceste conditii apare intrebarea fireasca si legitima cum ar putea fi retinuta culpa Societatii, in sensul obligarii acesteia la plata dobanzilor de intarziere precum si a penatitatilor de intarziere, in conditiile in care conduita sa a urmat modul de intelegere si aplicare a legii la momentul la care a luat nastere aparenta obligatie de plata in ceea ce priveste Contributia, o concluzie contrara determinand incalcarea rolului activ al organului fiscal si principiului buneii-credinte, ambele consacrate in Codul de procedura fiscala (art. 7 si art. 12), situatie in care "invocarea" implicita de catre organul constatatator atat a propriei culpe cat si a culpei legiuitorului aduce atingere principiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

Incidenta principiilor consacrate de jurisprudenta comunitara

A. Incalcarea principiului certitudinii impunerii

In lumina dispozitiilor art. 3 din Codul fiscal, care consacra la nivel de principiu general **certitudinea impunerii**, organele fiscale au obligatia de a informa cat mai corect si mai concis contribuabilul cu privire la „*termenele, modalitatea si sumele de plata care trebuie sa fie precis stabilite pentru fiecare platitor, astfel incat acestia sa poata urmari si intelege sarcina fiscala ce le revine, precum si sa poata determina influenta deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.*”

Haosul legislativ in materia contributiei **clawback**, precum si lipsa de instructiuni valide pentru implementarea corecta a prevederilor legale relevante in aceeasi materie au condus la eroarea neimputabila Societatii de a inregistra cheltuieli cu Contributia in perioada cuprinsa intre trimestrul IV 2009 si trimestrul III 2011.

Ulterior, statul, prin organele sale de urmarire si control a modului in care contribuabilii isi respecta obligatii fiscale, a admis in mod neechivoc ca respectiva Contributie aferenta cel puțin perioadei 1 octombrie 2009 - 9 martie 2011 (data la care autorizatiile de punere pe piata au fost transferate catre ..... de catre BBP) reprezinta in fapt (!) o obligatie a altui contribuabil (in speta BBP).

23. Ori, aceasta incoerenta in abordarea si gestionarea obligatiilor fiscale de insasi autoritatea suprema de reglementare este inacceptabila atat potrivit legislatiei fiscale nationale, cat si jurisprudentei Curtii Europene de Justitie. Astfel, potrivit principiului certitudinii impunerii, legislatia nationala trebuie sa fie clara si sa ofere destinatarilor sai suficiente informatii pentru a se putea conforma exigentelor sale, inclusiv din perspectiva consecintelor care pot sa apara in cazul incalcarii sale, contribuabilii trebuind sa cunoasca in concret atat care le sunt obligatiile pentru a putea sa-si exercite drepturile, cat si consecintele care pot sa apara in cazul in care nu indeplinesc asemenea obligatii prevazute de lege.

In acest sens, Curtea Europeana de Justitie s-a pronuntat in numeroase spete ce i-au fost deduse spre judecare, retinand ca principiul certitudinii impunerii, *are o importanta deosebita cand este vorba de o reglementare susceptibila sa determine cheltuieli financiare, pentru a le permite celor interesati sa cunoasca cu exactitate intinderea obligatiilor pe care aceasta le-o impune*".

Or, in conditiile in care atat legislatia in vigoare, cat si jurisprudenta in materie au fost echivoce cu privire la identitatea persoanei obligate la plata Contributiei in perioada cuprinsa intre trimestrul IV 2009 si trimestrul III 2011, este absolut evident faptul ca in situatia prezentata nu se poate retine culpa Societatii in ceea ce priveste impunerea de accesorii in sarcina Societatii; si aceasta cu atat mai mult cu cat Societatea, cu buna credinta a inregistrat cheltuielile cu Contributia in perioada 1 octombrie 2009 - 30 septembrie 2011 (si mai mult, a achitat suma de ..... lei), ceea ce in mod automat si conform legii a condus la determinarea unei baze impozabile cu impozit pe profit mai mica decat cea care ar fi fost determinata in lipsa unei astfel de obligatii.

26. Curtea Europeana de Justitie s-a exprimat clar in sensul ca un contribuabil care a actionat de buna-credinta si a luat toate masurile rezonabile aflate in puterea sa nu trebuie penalizat.

27. Mai mult decat atat, atrage atentia si asupra hilaritatii situatiei de fata:

-> *pe de o parte*, organele fiscale emit Decizia nr. 63/22.01.2013 (decizia de accesorii redusa la jumate) pentru accesorii determinate in legatura cu plata cu intarziere, de catre Societate, a Contributiei, contributie clawback practic considerata, la acel moment, de insasi organele fiscale ca fiind datorata de Societate; obligatiile principale in legatura cu care s-au calculat accesorii includeau si contributia admisa ulterior de aceleasi organe fiscale ca fiind nedatorata de Societate ci de un alt contribuabil (Decizie contestata, aflata in prezent in curs de solutionare la Tribunalul Timis, Sectia de Contencios Administrativ si Fiscal;

-> *pe de alta parte*, ulterior admiterii de catre organele de control ca cel putin o portiune de Contributie nu reprezenta obligatia Societatii, ci a unui alt contribuabil, cu totala buna credinta Societatea a purces la rectificarea Declaratiilor 101 aferente anilor 2009, 2010, 2011 diminuand cheltuiala respectiva cu suma aferenta Contributiei determinate de aceleasi autoritati fiscale ca nefiind datorata de Societate, ceea ce a condus automat la determinarea unui impozit pe profit suplimentar in anul 2011; in consecinta, organele fiscale au emis Decizia 480 exact in legatura cu aceasta obligatie "suplimentara".

28. Astfel, in cazul de fata, aplicarea unei penalitati in legatura cu o obligatie de plata suplimentara, rezultata insa dintr-o situatie determinata exclusiv de un cadru legislativ echivoc, ambiguu si incomplet, asa cum a aratat mai sus, aduce atingere si principiului proportionalitatii: conform deciziei Curtii Europene de Justitie in cazul C- 146/05 „Albert Collee”, penalitatile impuse contribuabililor de autoritatile fiscale trebuie sa fie proportionate cu gravitatea faptei comise.

B. Incalcarea principiului proportionalitatii

Principiul proportionalitatii este consacrat si de Curtea Europeana de Justitie, potrivit caruia chiar daca statele membre sunt indrituite sa recurga la mijloace legislative prin intermediul carora sa se atinga in mod eficient obiectivele fiscale urmarite de dreptul intern, respectiv prevenirea fraudei fiscale, masurile pe care le impun trebuie sa fie conforme cu scopul urmarit, asa cum a retinut Curtea Europeana de Justitie in hotararile sale, cum ar fi cea pronuntata in speta Teleos - Cauza C 409/04 Teleos pis & Others vs. Commissioners of Customs and Excise.

Acest principiu pe care Curtea Europeana de Justitie il reliefeaza se aplica in mod corespunzator si in prezenta cauza, in sensul ca orice masura sanctionatorie luata de stat trebuie sa fie proportionala cu scopul urmarit, nefiind permis ca Societatea sa fie sanctionata cu aplicarea de penalitati in conditiile in care si-a bazat deciziile si actiunile pe prevederi legale in vigoare la momentul respectiv, prevederi care ulterior au capatat interpretari diferite, ceea ce a condus la stabilirea, in mod nelegal, in sarcina Societatii, a unor obligatii suplimentare de plata.

31. Astfel, aceste aspecte cu totul neimputabile Societatii in ceea ce priveste interpretarile contrare ale autoritatilor fiscale cu privire la cine datora si cine nu contributie clawbackau influentat in mod direct atat decizia contribuabilului cu privire la recunoasterea unor cheltuieli, conform principiilor generate de recunoastere (i.e. cheltuielile aferente contributiei clawback) cat si perioada pentru care s-ar fi aplicat penalitati si accesorii daca acestea ar fi fost referitoare la neindeplinirea culpabila, de catre Societate, a unor obligatii in materie de impozit pe profit.

Pentru toate aceste considerente prezentate mai sus, solicita admiterea contestatiei astfel cum a fost formulata si, pe cale de consecinta anulara Deciziei 480 emisa de DGRFP Timisoara, si comunicata Subscrisei in data de 11.12.2013, privind dobanzile si penalitatile de intarziere in suma de ..... RON aferente impozitului pe profit suplimentar general prin depunerea Declaratiei 101 aferenta anului 2011 (declaratie inregistrata la organul fiscal competent prin nr. ....) ca urmare a rectificarii situatiei fiscale generata de stornarea cheltuielii inregistrate de Societate in contul BBP.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. .... au fost calculate accesorii in suma de ..... lei pentru neplata la termen a obligatiilor fiscale.

Accesoriile au fost calculate in conformitate cu prevederile art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

III. Avind in vedere sustinerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, invocate de catre contestatoare si de catre organele fiscale, Serviciul investit cu solutionarea contestatiei retine ca SC B..... SRL, a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. .... prin care au fost calculate accesorii in suma de ..... lei pentru neplata la termen a obligatiilor fiscale.

In fapt, la data de, societatea depune declaratii rectificative la sursa impozit pe profit, dupa cum urmeaza:

Conform fisei de evidenta pe platitor, stingerea obligatiei declarate suplimentar la sursa impozit pe profit in suma de ..... lei s-a efectuat din suprasolvirea in quantum de ..... lei, existenta in contul « Venituri ale bugetului de stat incasate in contul unic, in curs de distribuire », urmare platii efectuate de societate la data de (OP nr. 1645, in suma totala de .....

lei) si din plata in suma de ..... lei, efectuata de societate la data de ....., conform OP nr. 1778, in contul « Venituri ale bugetului de stat incasate in contul unic, in curs de distribuire ».

Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. 480 din data de , au fost calculate si instituite dobanzi si penalitati de intarziere, in cuantum de ..... lei, calculate dupa cum urmeaza:

- pentru perioada (data scadentei debitului) - (data efectuarii platii in suma de ..... lei), au fost calculate dobanzi in suma de ..... lei;

- pentru perioada (data efectuarii platii in suma de ..... lei) - ..... (data efectuarii platii in suma de .....), au fost calculate dobanzi in suma de lei;

- pentru perioada (data scadentei debitului) - /.....(data efectuarii platii), au fost calculate penalitati de intarziere in suma de ..... lei.

La emiterea deciziei de calcul accesorii organul fiscal a avut in vedere prevederile art. 119 art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala care precizeaza ca:

ART. 119

“Dispozitii generale privind dobinzi si penalitati de intirziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobinzi si penalitati de intirziere.

ART. 120

Dobinzi

(1) Dobinzile se calculeaza pentru fiecare zi de intirziere, incepind cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobinzile se datoreaza incepind cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pina la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) In situatia in care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative in raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza dobinzi pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, incepind cu ziua imediat urmatoare scadentei si pina la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 120¹

Penalitati de intirziere

(1) Plata cu intirziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intirziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalitatii de intirziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intirziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intirziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intirziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.

(3) Penalitatea de intirziere nu inlatura obligatia de plata a dobinzilor.

Avind in vedere cele precizate mai sus rezulta ca organul fiscal din cadrul AJFP Timisoara, a stabilit in mod legal obligatia de plata in suma de ..... lei reprezentind accesorii, motiv pentru care se va respinge contestatia ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206 si art. 216 din OG nr. 92/2003 , republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. ....se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de ..... lei reprezentind accesorii calculate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. ....

- prezenta decizie se comunica la :

- SC B..... SRL

- AJFP Timis-

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

